

# Giới thiệu Trường Học Yêu Ma

Truyện Trường Học Yêu Ma của tác giả Nhật Tâm là câu chuyện nói về cuộc sống của nữ chính nơi trường học mang tiếng quái dị.

Cô là cô gái có tính cách quái dị, mẹ cô vì vỡ nợ mà phải trốn khỏi nhà, cô được học bổng toàn phần nơi Châu Âu cô đành phải lên máy bay sang phương ấy.

Nhưng cô nhanh chóng lâm vào khủng hoảng khi phát hiện nơi cô bước vào là một trường đại học yêu quái lỗi ải, có mình cô là con người. Mọi chuyện như thế nào xin mời bạn theo dõi qua từng chương truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Yêu Ma* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 1: Mở Đầu

Nếu ai hỏi cô rằng cô có tin có ma quỷ không, cô nói là có, thậm chí là rất tin. Nhưng cô có cuộc sống của cô, chỉ mong chúng đừng làm phiền đến cô, đừng gây rắc rối cho cô, cô đủ rắc rối lắm rồi đừng rù rê cô giải quyết đồng “shit” của chúng “ok”?

Thế là Nhật Tâm tiếp tục sống với đồng hồ hỗn độn của mình như bao nhiêu khác. Nhiều lần cô phát hiện ra những thứ kì lạ, nhiều lúc cô thấy những thứ mà người khác không thấy. Nhưng mà “cho qua đi nhe, cô rất bận”. Bọn họ tò mò về ma quỷ, còn cô “nghe chơi vui thôi ha, tò mò giết chết mèo, cô còn muốn sống, phải sống, và cả nui thứ để làm. Không... Có... rảnh...”. Mặc kệ cho chúng bằng hữu đi bắt ma vui vẻ, cô ở nhà “hót kít”, và “hót kít”. Cô thật sự là đi hót phân đó, nhà cô nuôi đến 3 con chó, 2 con mèo biết sao được đó là niềm đam mê của bà ngoại. Bà rất yêu động vật, nhất là mấy con chó mèo. Cô cũng thích đồng việc nhưng cái “công việc” kia thì cô không yêu thích một chút nào.

Thật ra khi bà còn sống, thì bà là người đảm đương công việc “vĩ đại” đó, nhưng khi bà mất nó được truyền qua cho cách một thế hệ, bởi mẹ cô còn rất bận rộn với việc làm ăn của bà, cả năm mới thấy mặt vài lần. Thật ra mấy con thú cưng đó đã già đến rụng răng húp cháo rồi nên đầu óc cũng lú lẩn mà đi “rải lung tung” khiến cô vô cùng đau khổ. Nhưng biết sao được, đó là “gia tài tinh thần đồ sộ” mà bà để lại cho mà. Mặt khác mấy con này cũng đã cùng cô lớn lên nhiều năm như vậy, dù cho có phiền phức, thì mới phiền phức đó cũng là cuộc sống của cô đi hen.

“Ha Ha, con Tâm tâm thần nó lại nói chuyện với chó, mèo kia” (Độc giả của tui có ai giống tui không dạ)

“Thằng Đức điên, mày tin tao bôi “kít” vào bản mặt mày không?”.

Từ ngoài vọng vào từ trong vọng ra hai người làm một trận gấu ó.

“Gâu Gâu gâu, cả đàn chó bay ra sữa, lông lộn ngay trước cửa”.

Thằng Đức đứng ngoài cửa lúc đầu giật mình sau đó cũng “gâu gâu gâu” đáp lại. Nhìn bản mặt của nó nhăn nhó mà sữa thật giống mấy con mặt phệ mà.

“Mày còn chọc chó nhà tao, tao thả một phát là nó cắn đứt chim mày, có tin không hả?”

Thằng Tùng kéo thằng Đức lại “Thôi, đi! Dù gì người ta cũng là con gái”.

Thằng Đức vừa đi vừa cắn nhai “Mày thấy thấy nó giống con gái hả? Chẳng thấy ón”.

Sáng sớm gặp ngay mấy thằng nhỏ mọn còn mò nhờn nữa chắc hôm nay không phải “lucky day” rồi. Cô nàng thầm nghĩ, ra nắm cổ một con chó già toan lôi đi tắm.

“Nhật Tâm có thư, ra kí hộ anh cái”. Anh đưa thư lên tiếng gọi. Thư bảo đảm gì mà đến mức phải kí. Ngoáy ngoáy vài chữ, nhận thư cho xong. Ngược nhìn lên cô lên

“Anh chịu khó tra thuốc nhỏ mắt vào, đang có dịch đau mắt đỏ mà”. Anh chàng đưa thư này khá đẹp trai, nhưng lại đau mắt đỏ, nếu không sợ lây mà nhất là phải đi “tắm chó” thì chắc cô đã ngắm anh lâu thêm một chút. (Cái gì vậy? Vì tắm chó mà bỏ ngó trai sao? Thật không vậy Nhật Tâm cô nương?). Chàng trai mỉm cười, không nói gì nhìn theo bóng lưng của cô đem bì thư vào nhà.

“Thư gì vậy trời? dày gừ”. Quảng bì thư lên bàn, tiếp tục công việc “rướt, bắt, đè, tắm, sấy”. Đến khi xong cô mới mở bức thư ra.

Không tin nổi vào mắt mình đó là thông tin về một ngôi trường MONS ở Châu Âu, tên trường nghe rất kì lạ, hình chụp trường khang trang sạch sẽ, tất cả các thông tin đều cho thấy trường này “quá đỉnh”. Chỉ kì lạ là nó “đỉnh” như vậy sao cô chưa nghe qua bao giờ. Đã vậy còn nói là cô nhận học bổng toàn phần 4 năm, bao ăn ở còn có vé máy bay nữa. Cô nhìn đến 4 lần thông tin cá nhân ghi trong thư, hoàn toàn trùng khớp với mình. Thấy cả đồng vắn đề ở đó, thứ nhất là visa được cấp hồi nào mà vé máy bay đã được mua sẵn rồi, Châu Âu làm như dễ như đi chợ. Thứ 2 dù tiếng anh khá tốt cô chưa từng xin học bổng mà, cái thứ này không biết từ đâu rơi xuống nữa. Ngay giờ ghi trên vé máy bay cũng đã định. Tất cả đều khiến cô vô cùng hoang mang.

Nhìn lên đồng hồ. Hôm nay là ngày làm gia sư cuối cùng của cô, phải đến dạy cho nghiêm chỉnh còn nhận lương nữa. Cuối cùng cũng kịp giờ, nghề bán cháo phở cũng không dễ dàng gì. Lạch cạch đạp chiếc xe đạp trên đường về nhà. Nghĩ lại bản thân mình cũng thật “đỉnh”, trong thời gian chờ kết quả tuyển chọn các trường lại có thể kiếm được một công việc part time kiếm chút tiền như vậy.

Nghĩ lại tất cả cũng là do mấy tháng nay không thấy mẹ gửi tiền về. Vừa điện, vừa nước, sinh hoạt... tất tần tật. Cũng may lúc trước cô ăn tiêu dè xẻn, nên mới có một ít tiền tiết kiệm, lúc mẹ ko gửi tiền cho nữa nhờ nó mà sống, khi không liên lạc được với bà cô cũng liền đi xin việc khi số tiền từ giảm dần. Thành tích học tập của cô nhiều năm liền cũng tạo điều kiện cho cô kiếm được công việc gia sư này.

Về đến nhà, cửa mở toang, tất cả trống hoác, quần áo của cô bị ném tung tóe ra sân, cũng may không lăn vào bãi “bom”, “mìn” nào. Nhà cửa tung tóe, mấy “con già” cũng mất tích không thấy tăm hơi. Cô toan chạy ra sân hét toáng ăn trộm, thì đọc được tin nhắn “Nhà mẹ bán rồi, chó mèo bán luôn rồi. mẹ vỡ nợ, từ nay con tự lo nhe, mẹ trốn đây.” Không tin được vào mắt mình.

Cuối cùng mẹ cô đã làm những gì mà nhà cũng phải bán, thậm chí mấy “con già răng rụng” cũng bị đem bán. Lập tức gọi điện lại, chỉ nghe được câu “Thuê bao quý khách hiện không liên lạc được....”

Thu dọn hành lý một lát, cũng liền có người vỗ vai cô “Dọn hết chưa, để tôi còn khóa cửa.”

Mặt sa sầm, cũng chẳng buồn ngược lên xem đó là ai. Thất thểu bước đi với số tiền lương vừa nhận được.

Bây giờ thì hay rồi, người thân không có ai, nhà cũng mất. Những ngày tháng tới không biết thế nào đây. Đứng trước cổng, anh đưa thư lại xuất hiện “Nhật Tâm phải không em, em có thư.” Trai đẹp lại xuất hiện, mắt anh ta vẫn đỏ, Nhật Tâm buồn bã nói “Anh nên đi khám đi, mắt đỏ lâu không tốt”. Rồi cũng không thèm để ý đến anh nữa. 2 lá thư trên tay mở ra đều là giấy báo trúng tuyển đại học, hết trường đại học A rồi đến X.

“Con mẹ nó chứ. Giấy báo trúng tuyển cái “shit”. Phá sản rồi lấy đâu mà đóng. Ông trời, ông chơi tôi sao?”. Mọi người nhìn cô, họ nói gì đó với nhau, cô không để ý tới. Sách bịch quần áo trong tay từ nay “bốn bề là nhà”. Trong một ngày cô vừa mất nhà vừa mất chó, nước mắt rơi đầy ruột, vuốt tóc mái kiêu ngạo. “Ngày mai trời lại sáng, phấn chấn thôi.” Nghĩ lại tối nay còn chưa biết ngủ ở đâu nói gì đến ngày mai.

Đêm đã khuya cô vẫn nguyên vẹn ngồi đó suy nghĩ về cuộc đời mình, lo lắng cho tương lai của mình, và đầu bút trán tìm ra giải pháp. Đến khi giật mình, trời đã nửa đêm.

Ngước mắt nhìn lên, một bóng trắng lơ lửng trước mặt cô, đây không phải là lần đầu tiên cô nhìn thấy thứ kì lạ này. Cô không như người khác, cô không sợ hãi nói với nó “Muôn ngàn thì ngời. Còn chuyện khác tôi không có rảnh”. Cô nép qua một bên, nhưng bóng trắng không ngồi xuống mà biến thành hình dạng một chiếc máy bay. “Cái gì chứ? muốn chơi đi chỗ khác chơi, đừng làm tao cáu”.

Chợt như lóe lên điều gì đó mờ chiếu ba lô, nhìn tờ vé và mở thủ tục dưới ánh đèn đường. Có lẽ cô cũng không còn lựa chọn nào hay hơn thế.

Mọi chuyện diễn ra ở sân bay vô cùng suôn sẻ. Cô nhanh chóng lên máy bay và đến nước C ở Châu Âu rất đúng giờ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Yêu Ma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 2: Chương 1

Khi ra đến cổng sân bay của nước C cô vô cùng kinh ngạc, Một tấm bảng to tướng đề tên cô, phía dưới còn chen chúc hơn 10 người cả nam lẫn nữ. Nhìn vóc dáng của họ rồi nhìn tới kích thước của bản thân mình, liền than thở trong lòng “một đoàn người khổng lồ và một người tí hon”. Đúng là đi một ngày đang học một sàng khôn. Bọn họ tuy là mỹ nam mỹ nữ nhưng đầu tóc đủ màu, đeo kính áp tròng cũng nhiều màu sách không kém, suýt nữa cô tưởng mình ở trong lễ hội hóa trang. Họ lại có thể vui vẻ mà trưng diện kì quái như vậy ra sân bay đón cô.

Thầm nhắc nhở bản thân, nhập gia tùy tục. Có lẽ thấy cô đứng đó nghĩ ngợi quá lâu. Bọn họ liền giơ tay vẫy vẫy “Ồ đây, Ở đây”. Những người này có thể nói được tiếng Việt rõ như vậy, điều này khiến lo lắng và áp lực trong lòng cô giảm xuống rất nhiều. Rõ ràng bọn họ có vẻ rất thân thiện.

Một chàng trai có vẻ kì lạ nhất trong đám bước ra. (Thật ra anh ta ăn mặc rất chỉnh chu, y như doanh nhân, nhưng cả đám người ăn mặc màu sắc sặc sỡ lòe loẹt, nên khiến anh vô cùng khác biệt).

Bọn họ nhanh chóng giới thiệu với nhau và về kí túc xá của trường. Mấy ngày liền dật dờ nơi đầu đường xó chợ, lại vất vả trên chiếc máy bay, khiến cho thể lực lẫn tinh thần lực của Nhật Tâm tiêu hao đáng sợ. Ngồi trên ghế dựa một lát liền ngủ quên mất và phát ra tiếng ngáy.

Bị âm thanh “um... um... a... a” truyền đến lỗ tai. Nhật Tâm thầm nghĩ trong đầu “chuyện gì vậy trời?”. Mở mắt tỉnh giấc, thấy mình đã ở trong căn phòng lớn sạch sẽ, có 2 giường tầng, 4 cái bàn học, 4 cái tủ đồ, còn có 2 người lỏa thể. Theo quan sát đánh giá cô đã vào trong kí túc xá, hình ảnh khá giống với bức ảnh trong bưu phẩm. Khoan đã, mà sao lại có 2 người lỏa thể, thoáng thấy kì lạ, Nhật Tâm tò mò vươn tầm mắt nhìn về phía giường trệt đối diện.

Nói là giường cá nhân, nhưng chiếc giường khá rộng đủ sức cho 2 người nằm thoải mái. Đó chính xác là hai nữ nhân. Chớp mắt nhìn lại thêm một lần nữa không sai vào đâu được, từ góc độ này cô có thể thấy rõ 4 cái bánh bao biết lắc lư nhe.

Một cô gái có mái tóc màu trắng, thân hình nhỏ nhắn vẻ mặt ngưng ngưng, thân không mảnh vải nằm trên giường, da cô trắng mịn như tuyết, nước da đặc trưng của người châu âu, mắt hai màu một bên đỏ, một bên xanh. Mái tóc bạch kim lấp lánh xõa xuống giường, đôi môi đỏ tươi nhìn vô cùng quyến rũ, nhưng lại có vẻ vô cùng yếu ớt. hai chân hình chữ bát bị chen vào giữa là một cô gái khác, có phần cao lớn hơn, nước rậm rã, nhưng đôi mắt lại có màu vàng đồng, mái tóc ngắn có hai màu đen trắng, trên đầu còn có hai cái tai mèo, nhìn cô có vẻ rắn chắc và khỏe mạnh hơn nàng bạch kim kia rất nhiều. Một tay xoa nắn khóa đẩy đà của cô gái nhỏ phía dưới, một tay vờ đùa dưới hạ thân. Một người lìm dim rên rỉ một người càng lúc càng đẩy nhanh động tác.

Nhật Tâm chợt hiểu ra họ đang làm chuyện gì, lệ rơi đầy ruột. Cô dù sao cũng nặng 45kg, bằng xương bằng thịt vậy mà họ coi như cô vô hình không tồn tại, mà ngang nhiên làm chuyện đó trong phòng, còn phát ra tiếng càng lúc càng lớn. Cô làm sao đây? Nên tiếp tục giả vờ ngủ hay cũng coi như không có gì mà tự nhiên mở cửa đi ra khỏi phòng. Cô là nữ thẳng, vẫn còn là xử nữ, lần đầu gặp tình huống khiến cho cô bối rối chẳng biết phải xử trí như thế nào.

Chợt nghe có tiếng mèo kêu xen với tiếng chuột chín chít, theo phản ứng tự nhiên quen thuộc (vì nhà cô có nuôi mèo), liền ngó về phía có tiếng động. Cô gái nằm dưới đã đeo mặt nạ chuột từ bao giờ đang phát ra âm thanh chít chít, còn cô nàng phía trên lại đeo mặt nạ mèo, còn có cả một cái đuôi đang ngoe nguẩy. Chớp mắt một cái, nhìn kĩ hơn một chút, liền thấy gương mặt mèo chuột kia nhanh chóng biến trở lại như cũ, cái đuôi cũng bị rút từ từ vào cơ thể.

Sốc trước hình ảnh trước mặt cô té huych từ trên giường xuống đất, gương mặt của họ một lần nữa biến đổi từ gương mặt người bình thường thành mặt mèo và chuột, “Á á á”. Hết thất thanh lên một tiếng cô phóng thẳng ra cửa phòng cầm đầu chạy. Cô chạy xuống cầu thang, chạy qua một hành lang, khi các phòng khác vẫn đóng thì có một phòng lại mở chợt nhìn vào, thấy hai người mèo chuột đó đang nhìn cô, cô hoảng hốt tiếp tục chạy xuống cầu thang chạy qua một hành lang, lại thấy gương mặt đó nhìn cô. Tiếp tục cầm đầu chạy, trong lòng thắc mắc hỏi trăm ngàn lần tại sao như vậy? Đây là cái chỗ quái nào?

Nhiều cánh cửa mở khác mở ra, lộ mặt ra là rất nhiều hình thái yêu quái, bọn họ mở cửa nhe nhanh, với cô vô cùng tức giận. “Á...á...á...” Nhật Tâm hét thất thanh. Cô chưa từng thấy nhiều yêu quái như vậy, lại còn dồn dập một lúc không chịu nổi đã kích, ngất ngay tại chỗ.

Trong lúc ngất đi mơ màng nghe thấy tiếng. “Học sinh mới đến à?” “Cô ta bị sao thế?”, “Thật là ồn ào”, “Tự nhiên cô ta hét lên rồi lao ra khỏi phòng, cứ thế mà điên cuồng chạy”. “Muốn khỏe đẹp thì phải tập thể thao”. “Đưa đến phòng y tế đi”.

Mở mắt ra, trước mặt cô là một thằng nhóc 5,6 tuổi khoác chiếc áo blue. “ Tỉnh rồi sao? Cô cần phải thích nghi với trường học này. Một lát nữa Shi sẽ tới nói cụ thể với cô nhiều hơn. Hiện tại cứ ở đây nghỉ một lát.”

Nhìn thấy cậu nhóc trước mặt cô thực sự cảm thấy vui mừng. Nhìn thấy cả đồng yêu quái như vậy một lúc bây giờ nhìn thấy gương mặt con người thì hạnh phúc biết bao. “ Là em cứu chị sao?”. Suy nghĩ một lát cậu nhóc trả lời “có thể coi là vậy.”

Thở phào nhẹ nhõm cô ôm cậu nhóc vào lòng “Cảm ơn em, cảm ơn em”.

“Không có gì đâu, em phải gọi anh bằng anh. Anh chịu trách nhiệm ở đây, phải biết phép lịch sự biết chưa?”. Nhật Tâm nhìn bộ dáng ông cụ non trước mặt phì cười. Đứng là thằng nhóc quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Trường Học Yêu Ma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.